

Thedra Cullar-Ledford

Thedra Cullar-Ledford, f. 1970, är en Texas-baserad konstnär med examen från såväl California College of the Arts som Oxford University. Hennes verk är inte sällan baserade på historiska traditioner, som till exempel när hon avbildat sina avskurna bröst på en tallrik enligt legenden om martyren Sankta Agatha från Sicilien. I andra verk låter hon Andy Warhols näsoperationsmålningar möta instruktioner för masektomi. Hennes upptagenhet med bröst har en smärtsam anledning: När hon skulle donera en njure till en god vän år 2013 uppdagades att hon hade bröstcancer.

Precis som Keith Haring svarade på sin HIV-diagnos med en blandning av humor, sexualitet, ilska och handlingskraft har Cullar-Ledford skapat sina starkaste verk som svar på sin cancerdiagnos. Även om hon gjort sjukdomen central i sitt konstnärskap har förlusten av båda brösten enbart påverkat hennes utseende – inte hennes psykiska välmående. Rekonstruktion var inget alternativ för henne. Eller som hon uttrycker det: "Jag har inga bröst, men jag har ingen cancer heller."

Cut Here 2, 2015
Oil and inkjet on canvas
207 x 161 cm
©Thedra Cullar Ledford

Joakim Ojanen

Joakim Ojanen, f. 1985, gick ut Konstfack i Stockholm 2013. Han hade börjat som graffitikonstnär, men tröttnade på att hamna i bråk med rättvisan. Genom målningar och skulpturer har han uppfunnit ett eget universum befolkat av storhuvade varelser, som en del kallar charmiga och andra läskiga. Precis som Keith Haring använder Ojanen sina karaktärer för att belysa mänskliga egenheter och önskningar.

Genom sina gäng med störiga ligister skapar Ojanen en skolgårdsvärld där mobbarna är lika vilsna och utsatta som sina offer. I likhet med Haring – och föregångaren till seriebaserad konst, Philip Guston – skiljer han nödortfittigt på Goda och Onda. Inte sällan avbildas konstnären själv som sur clown. Vi har sett denna clown i skräckfilmer och vi vet att han är upplagd för mord.

Sensitive Artist, 2015

Ceramics

66 x 32 x 20 cm

©Joakim Ojanen

Scooter LaForge

Under uppväxten i New Mexico tog han förnamnet Scooter när han arbetade på ett hamburgerhak och inte gillade när gästerna kallade honom vid hans riktiga namn. Han studerade måleri vid University of Arizona för att sedan flytta till San Francisco – och därefter till New York där han nu verkar utifrån en minimal ateljé på Lower East Side. Konstnärligt säger han sig vara en korsning mellan Rembrandt och Svampbob Fyrkant.

I likhet med Keith Haring målar Scooter LaForge på allt som inte rör sig. Men ibland rör sig verken efter de skapats, som t.ex. t-shirtsen för varuhuset Barney's, skejtares vrister eller den trenchcoat som Beyonce gjorde skandal med på läktaren under en NBA-basketmatch. Och i likhet med Haring är han engagerad i sociala frågor: Han har i olika verk bildat opinion mot methamfetamin-epidemin i USA. Eller som han säger: "Så fort något existerar kan du inte förneka att det finns till, oavsett om du gillar det eller inte."

Meth Kills, 2013

Oil on canvas with silkscreen and gold dust

76 x 76 cm

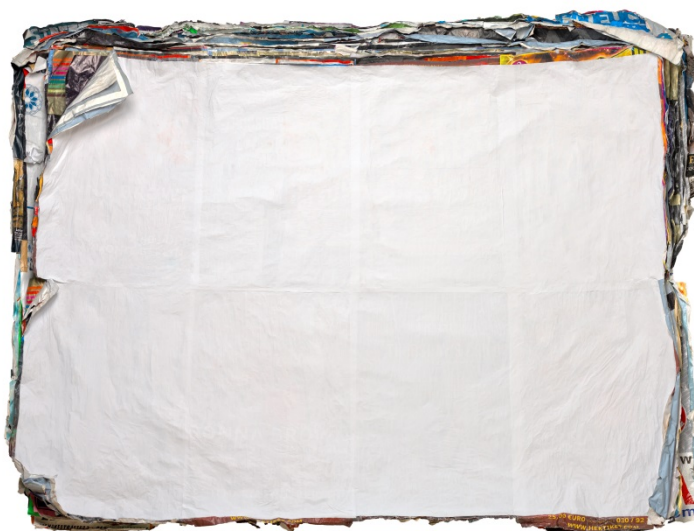
©Scooter LaForge

Klara Lidén

Klara Lidén, f. 1979 i Stockholm, baserad i Berlin, är installations-, video- och performancekonstnär. Hon studerade arkitektur på KTH 2000–04 och Konstfack 2004–07. Hon kom att slå igenom hos kritiker och publik i New York och Venedig innan hon blev känd i Sverige. År 2011 ägnades hon en separatutställning på Moderna Museet.

Klara Lidéns arbeten kännetecknas av "att utforska såväl de fysiska som de psykologiska gränserna för de offentliga och privata rum vi befolkar". I sina videoverk har hon utmanat de beteendenormer som gäller i vardagen och i det offentliga rummet genom att slå sönder en cykel med ett järnrör, eller utföra en utflippad dans på ett pendeltåg i Stockholm. I en installation som visades på Moderna Museet fraktade Klara Lidén alla sina ägodelar ner till minsta lilla pinal från sitt eget hem till museet och byggde en kompakt struktur av föremålen.

I *Powerful Babies* visas ett verk inlånat från Moderna Museet som består av lager på lager av inramade affischer, vars yttersta yta täckts över av vit färg.

Untitled (from the series *Poster Painting*), 2011

Posters and glue, 185 x 239 x 30 cm Donation 1998 from Catharina Nilsson-Gehlin, Collection Moderna Museet, Stockholm
Photo: Moderna Museet/Prallan Allsten

Kristina Matousch

Kristina Matousch, f. 1974 i Kalmar, är en svensk bild- och performancekonstnär. Hon gick Konsthögskolan i Stockholm 1995–2000 och är idag baserad i Malmö. Hennes konst handlar mycket om hål; titthål, raster, perforeringar ... Inte förvånande brukar konstkritikerna ta hjälp av Freud i sina analyser av hennes verk. Men ibland är som bekant en cigarr bara en cigarr.

Dan Wolgers, vän och kollega, skrev för några år sedan i motiveringen till ett stipendium hon tilldelades: "Att tycka om en konstnär och sen träffa henne kan vara som att tycka om gäslever och sen träffa gåsen brukar man säga, men det gäller inte Matousch. Att träffa henne, om det nu är på gatan eller i nån performance, det tillför verkligen något, trots att man egentligen blir ännu mer osäker och bortkommen ju! Men aptiten ökar och man tackar och bockar och välkomnar den stegrande hungern med nyfikenhet och gott humör!" Aptit och gott humör.

På en performance på ansedda ISPC i New York förra året lät hon bakom en vägg steka två köttbullar i taget. När köttbullarna var färdigstekta kom de ut genom två hål i väggen.

Golden Shower, 2011
Brass, mirror, 35 x 1 cm
©Kristina Matousch

Juliana Huxtable

Juliana Huxtable, f. 1987, växte upp i den konservativa universitetsstaden Bryan-College Station i Texas – detta sagt som bakgrund mot att hon idag är firad DJ, fotomodell, konstnär och en megastjärna inom transvärlden.

Hon studerade konst vid Bard College utanför New York. Precis som i fallet med Keith Haring kan hennes persona sägas vara liktydig med hennes verk. Och precis som Haring är hon en mästare på att skapa nya plattformar att kommunicera utifrån. Hennes efternamn är en konstruktion: Det kommer från tv-serien Cosby Show på 1980-talet, där publiken fick skratta åt den välbärgade afroamerikanska familjen Huxtables vardagsvedermödor. Namnet symboliserar för konstnären en tid när de svarta i USA fortfarande kunde göra en klassresa.

I rollen av konstnär väckte hon senast uppmärksamhet vid New Museums triennial i hemstaden New York. I klyvningen mellan ras, sexualitet, ny teknik och text lyckades med sig själv som modell symboliskt nog frammana bilden av en avatar.